

23.03.2020 Тема. Шануй батька свого і матір свою, щоб довгими були дні твої на землі.

- В складні часи ми найкраще починаємо розуміти, хто є для нас найближчими людьми. зараз, коли у світі відбувається така катастрофа, ми, і дорослі і малеча, шукаємо прихистку і захисту у рідних домівках, серед близьких нам людей. З нами поряд наші батьки, тому шануй батька свого і матір твою, адже їм ти зобов'язаний усим тим, що маєш! Батьки- це люди, чия любов не закінчиться ніколи! Вони стільки в тебе вкладають, вони турбуються про твоє життя, забуваючи про своє.

А як часто ти радуєш свою матір та батька досить простими, але такимим глибокими за змістом словами, як : «Я люблю тебе», "Я дякую вам за все"?

Так, звичайно, в тебе є набагато важливіші справи, ніж поговорити з мамою, зробити їй приємно... Зупинись! Подумай, що для них зробив ти? Адже їх нескінченна турбота та любов повинні бути взаємними.

Якщо з тобою щось трапиться, батьки – це перші люди на цій планеті, які згадають про тебе, і, покинувши всі свої справи, вони кинуться тобі на допомогу. Якими б між вами не були стосунки – гарні чи погані, вони будуть із тобою у складний час.

Для тебе важливо знати, що батьки про тебе пам'ятають? Так само і їм. Ким би ти не був, що б ти не зробив, вони завжди тебе люблять. Але це не означає, що треба цим користуватись! Навпаки, треба робити так, щоб вони тобою пишалися (за хороші оцінки, за гарну поведінку). Батьки повинні пишатися дитиною, щоб у старості вони могли згадувати, що ось така чудова дитинка в них виросла.

«Три нещастя є в людини: смерть, старість і лихі діти» – говорить українська народна мудрість. Старість – невідворотна, смерть – найвимогливіша, перед цими нещасними ніхто не може зачинити двір свого дому. А від лихих дітей дім треба берегти, як від вогню. І це залежить не тільки від батьків, а й від дітей.

Бути хорошими дітьми означає не допускати, щоб старість батька й матері була отруєна твоєю поганою поведінкою. Будь-яке бажання своє піддавай контролю свідомості, розуму, думки: «А як це бажання відіб'ється на духовності моїх батьків. Що воно дасть їм, а що відбере в них».

«Хороші діти – спокійна старість, а лихі діти старість перетворюють на пекло», – говорить українська народна мудрість. Пам'ятайте: як ви, діти, ставитесь до своїх батьків, так і ваші діти ставитимуться до вас, коли ви станете батьками. Без любові й відданості дітей батьківство й материнство перетворюється в гірке похмілля, кінець якому приносить тільки смерть. Якщо доблестю є творення добра для сусіда, то бути добрим сином, доброю дочкою – це має бути в крові дитини, отрока, в зрілості й в старості. Чим більшою стає відповідальність за власних дітей, тим вищим стає обов'язок перед своїми батьками. Треба завжди ставитись з синівською повагою до своїх батька й матері. Вмій відчувати найтонші рухи батька й матері. Їхня хвороба – це твоє горе, їхні невдачі й неприємності на роботі – це твоя біда, їхня ганьба – це твоє нещастя. Лише наполегливою працею можна полегшити життя своїх батьків. Це – твоя праця, найскладніша, найтонша. Це – труд душі. Нещастя, горе, біда батька й матері часто перемагаються тим, як і про що ти думаєш. Умій думати добре в думках та в почуттях. Це не означає, що доброта твоя має бути сліпою. В житті, в поведінці своїх

батьків діти можуть побачити зло. Не треба погоджуватись зі злом. Справжня відповідальність до батьків не прощає їм зла.

Бережи здоров'я батьків. Пам'ятай, що рання старість і хвороба твоїх батька й матері приносять не стільки праця та втома, скільки сердечні хвилювання, переживання, прикрощі. Спроби батьків впливати на дітей виявляться марними, якщо батько й мати не є тими людьми, для яких моральна культура й повнота життя дітей становить істинну потребу. Право веліти щось дітям і любити їх – речі залежні. Відчуваючи справжню любов своїх батьків, знаючи, що ця любов оберігає й захищає, треба з розумінням ставитись до вимогливості, строгості батька й матері, розуміти, що в поведінці неприпустимі свавілля. А справжня любов – це мудре управління дитячими бажаннями, вміння не тільки задовольняти, а й обмежувати їх.

Веління без любові перетворює життя дитини в муки. А чим ніжніша й щедріша батьківська любов, тим кращою та непохитнішою має бути ваша любов без уміння веліти. Обмежування бажань, виховання свідомого ставлення до власних бажань не перетворює дитину в примхливу свавільну істоту, на яку, як швидко переконуються в цьому батько й мати, немає ніякої управи. Неслухняність, в переважній більшості випадків, є порушенням гармонії любові й волі.

Любов і дружба, взаємна підтримка батька й матері є для дитини наочним прикладом, що вводить її в світ складних людських відносин. Батько й мати взаємно доповнюють один одного; дитина по-справжньому бачить батька, якщо в нього хороша дружба з матір'ю. Та все ж перші джерела, перші найтонші корінці морального розвитку стають такими, яка гармонія любові й волі присутня в її духовному світі. Мудрість материнської любові полягає в тому, яка воля управляє любов'ю і справжня любов одухотворює головний благородний стимул волі – почуття відповідальності за майбутнє людини. Утвердження культури матері в духовному житті дітей – к

ульту, в якому повага проіннята глибоким розумінням і розуміння надихає повагу, пошану, любов, благоговіння, – вимагає від педагога мудро й піднесено говорити з дітьми про високу материнську місію.

Чутливим і співчутливим, здатним по-справжньому любити й жаліти батька та матір може лише те дитя, яке знає не тільки радість. Дитина повинна знати, що таке важко. Якщо вона не знатиме, що таке материнська біль, вона може ввійти в життя легковажною. Громадянин, трудівник, мужній і несхитний воїн, готовий покласти голову за свої віру й переконання, починається із самовідданої, безкорисливої любові до матері. Без матері – найдорожчої в світі людини – світ має здатися дітям убогим і побожним, і вони повинні оберігати серце матері, бо воно невичерпне, щедре й нескінченне в своїй любові.

- Пропоную вам прямо зараз підійти до батьків, обійняти їх, сказати теплі та ніжні слова та зробити селфі. [Ваші селфі чекаю у месенджер Вайбер.](#)